

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 391
din 02.07.2014**

Dosar nr.: 272/2014

Petiția nr.: 2853/23.04.2014

Petent: T D

Reclamat: Instituția Primarului loc. Ditrău, jud. Harghita, primar P E

Obiect: posibila discriminare a petentului, cetățean român, necunoscător al limbii maghiare, prin editarea de către Primăria comunei Ditrău, județul Harghita, a publicației "Ditrói Hírlap", redactată exclusiv în limba maghiară

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. T D, jud. Covasna

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Instituția Primarului loc. Ditrău, jud. Harghita, primar P E, comuna Ditrău, str. Libertății, nr. 9, jud. Harghita

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul semnalează posibila discriminare a sa, cetățean român, necunoscător al limbii maghiare, prin editarea de către Primăria comunei Ditrău, județul Harghita, a publicației "Ditrói Hírlap", redactată exclusiv în limba maghiară.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Prin adresa nr. 2853/12.05.2014 a fost citat petentul, iar prin adresa nr. 3302/12.05.2014 a fost citată partea reclamată pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 27.05.2014.

3.4. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerea părților

Susținerea petentului

4.1.1. Petentul sesizează conținutul potențial discriminatoriu la adresa sa, cetățean român, necunoscător al limbii maghiare, a publicației “Ditrói Hírlap”, editată de către Primăria comunei Ditrău, județul Harghita, redactată exclusiv în limba maghiară.

4.1.2. Petentul anexează petiției, ca probe în susținerea aspectelor sesizate, copii după numerele din luna februarie 2014 și martie 2014 a publicației “Ditrói Hírlap”, care, deși este publicația oficială a Primăriei comunei Ditrău, județul Harghita, este redactată exclusiv în limba maghiară.

4.1.3. Petentul arată că accesul la informații de interes public cu privire la activitatea desfășurată de o instituție publică din România, în speță Primăria comunei Ditrău, județul Harghita, îi este condiționat de cunoașterea limbii maghiare, fapt ce constituie, în opinia petentului, o discriminare atât pe baza etniei sale, cât și a limbii, deoarece i se condiționează accesul la informații de interes public despre activitatea Primăriei comunei Ditrău, județul Harghita, de cunoașterea limbii maghiare.

4.1.4. Petentul consideră că respectiva faptă de discriminare la care face referire în petiție este săvârșită de către primarul comunei Ditrău, județul Harghita.

Susținerea părții reclamate

4.2.1. Partea reclamată își exprimă punctul de vedere referitor la aspectele semnalate de petent și arată că publicația “Ditrói Hírlap” este o publicație locală și este destinată în exclusivitate cetățenilor comunei Ditrău, are un conținut care reflectă momente din viața și activitatea comunității locale, editată de Forumul Tinerilor din Ditrău (D.I.F.) și de echipa de cercetași “Lg. Takó János”

4.2.2. Partea reclamată precizează că în conformitate cu recensământul, comuna Ditrău este o comună cu populație de etnie maghiară în procent de 93%, ceea ce atrage după sine editarea unui ziar local în limba maghiară. Consiliul local Ditrău a considerat utilă susținerea unei astfel de publicații.

4.2.3. Partea reclamată menționează că art. 6 din Constituția României reglementează dreptul la identitate: *“(1) Statul recunoaște și garantează persoanelor aparținând minorităților naționale dreptul la păstrarea, la dezvoltarea și la exprimarea identității lor etnice, culturale, lingvistice și religioase. (2) Măsurile de protecție luate de stat pentru păstrarea, dezvoltarea și exprimarea identității persoanelor aparținând minorităților naționale trebuie să fie conforme cu principiile de egalitate și de nediscriminare în raport cu ceilalți cetățeni români”*.

4.2.4. Partea reclamată consideră că, pe baza acestor drepturi constituționale, membrii acestei comunități au dreptul să aibă un ziar local, care este destinat în exclusivitate locuitorilor respectivei comune, iar acesta conține articole care reflectă activitățile din comună, fiind o exprimare a identității etnice, culturale, lingvistice și religioase.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, prin petiția formulată și trimisă spre soluționare Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării acesta este sesizat cu privire la o posibilă faptă de discriminare a petentului, cetățean român, necunoscător al limbii maghiare, prin editarea de către Primăria comunei Ditrău, județul Harghita, a publicației "Ditrói Hírlap", redactată exclusiv în limba maghiară.

5.2. În drept, coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul director analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.3. O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, la art. 2 alin. 1 prevede: *„Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”*

5.4. Pentru ca o faptă să fie calificată discriminatorie trebuie să îndeplinească următoarele condiții: a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile; b) existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare; c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege; d) tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop să nu fie adecvate și necesare.

5.5. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din O.G. 137/2000. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1

deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre *criteriile* prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată anterior, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.6. Potrivit art. 10 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, discriminarea unei persoane fizice, a unui grup de persoane din cauza apartenenței acestora ori a persoanelor care administrează persoana juridică la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a persoanelor în cauză prin: (...) h) refuzarea acordării pentru o persoană sau un grup de persoane a unor drepturi sau facilități.

5.7. Colegiul director ia act de susținerile părților, de punctele de vedere exprimate de acestea raportat la obiectul petiției în sensul că petentul reclamă conținutul potențial discriminatoriu la adresa sa, cetățean român, necunoscător al limbii maghiare, a publicației "Ditrói Hírlap", editată de către Primăria comunei Ditrău, județul Harghita, redactată exclusiv în limba maghiară, și arată că astfel i se condiționează accesul la informații de interes public despre activitatea Primăriei comunei Ditrău, județul Harghita, de cunoașterea limbii maghiare, în timp ce partea reclamată susține că publicația "Ditrói Hírlap" este o publicație locală, destinată în exclusivitate cetățenilor comunei Ditrău, iar, potrivit datelor obținute în urma recensământului, comuna Ditrău este o comună cu populație de etnie maghiară în procent de 93%, ceea ce atrage după sine editarea unui ziar local în limba maghiară. Mai mult, Consiliul local Ditrău a considerat utilă susținerea unei astfel de publicații.

5.8. Colegiul director analizează aspectele menționate de către părți, felul cum acestea se raportează la obiectul petiției dedusă soluționării de către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, probele depuse la dosar, precum și legislația în vigoare incidentă în speță și reține că se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare.

5.9. Astfel, Colegiul director reține că există un tratament diferențiat între cetățenii de etnie maghiară și cei de etnie română, acest tratament are la bază etnia și limba ca și criterii de discriminare, efectul generat constă în restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege, respectiv a dreptului de a avea acces la informații cu caracter public, și tratamentul diferențiat nu este justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acestui scop nu sunt adecvate și necesare.

5.10. Colegiul director ia act de faptul că partea reclamată, prin punctul de vedere exprimat raportat la obiectul petiției, face referire la anumite date furnizate de recensământul populației, potrivit cărora un procent foarte mare

(93%) din populația din comuna Ditrău, județul Harghita, este de etnie maghiară, ceea ce, în opinia părții reclamante, "atrage după sine editarea unui ziar local în limba maghiară", iar Consiliul local Ditrău, jud. Harghita, a considerat utilă susținerea unei astfel de publicații. Partea reclamantă se raportează și la anumite prevederi din Constituția României, respectiv la art. 6, și subliniază faptul că "membrii acestei comunități au dreptul să aibă un ziar local, care este destinat în exclusivitate locuitorilor respectivei comune, iar acesta conține articole care reflectă activitățile din comună, fiind o exprimare a identității etnice, culturale, lingvistice și religioase". Colegiul director apreciază că argumentele utilizate de către partea reclamantă în formularea apărărilor sale nu sunt fundamentate, în sensul că nu are relevanță care este procentajul ce atestă componența etnică a unei comunități atunci când este vorba despre respectarea unui drept garantat de lege și anume dreptul tuturor cetățenilor României, indiferent de etnie sau de limbă, de a avea acces la informațiile ce au un caracter public și care sunt puse la dispoziție de către instituții publice ale statului român.

5.11. Colegiul director consideră că este dreptul oricărei minorități etnice de a-și exprima identitatea etnică, culturală, lingvistică și religioasă, dar acest drept nu justifică și nu poate fi folosit ca argument pentru a nu fi respectate alte drepturi legale ale tuturor cetățenilor, și anume dreptul la egalitate, la liber acces la informații cu caracter public, la nediscriminare. Colegiul director se pronunță în sensul utilității găsirii și aplicării celor mai bune măsuri care să conducă la respectarea tuturor drepturilor garantate de Constituția României și de celelalte prevederi legale, cu mențiunea că acestea nu se exclud unele pe altele, ci trebuie respectate și aplicate în mod unitar de către toți cetățenii României.

5.12. Colegiul director constată că în speța de față sunt îndeplinite condițiile cumulative ale faptei de discriminare, potrivit art. 2 alin. 1 și art. 10 lit. h) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, și că partea reclamantă a săvârșit o astfel de faptă de discriminare deoarece nu a respectat dreptul legal de a oferi posibilitatea accesului tuturor cetățenilor la informații cu caracter public, prin redactarea publicației "Ditrói Hírlap", exclusiv în limba maghiară.

5.13. Colegiul director recomandă părții reclamante, respectiv Instituției Primarului loc. Ditrău, jud. Harghita, primar Puskás Elemér, să întreprindă măsurile necesare pentru ca publicația "Ditrói Hírlap" să fie redactată și în limba română, nu exclusiv în limba maghiară, pentru a se respecta principiul egalității și nediscriminării cetățenilor pe criteriu de etnie și de limbă.

Opinie separată formulată de Asztalos Csaba Ferenc

5.14. În dezacord cu opinia majoritară, considerăm că se impune admiterea unei excepții de lipsă a calității procesuale active a petentului iar pe fond faptele nu constituie discriminare, potrivit prevederilor O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

5.15. Lipsa calității procesuale active rezultă din lipsa de interes a petentului raportat la obiectul petiției, o publicație destinată exclusiv cetățenilor români care au domiciliul pe raza teritorială a localității în cauză. Potrivit actelor la dosar, petentul nu are domiciliul stabil în localitatea respectivă. Petentul are un interes legitim privind accesul la informații de

interes public, astfel cum ele sunt definite de art. 2 lit. b) și art. 5 alin. (1) din Legea 554/2001 privind liberul acces la informații de interes public. Partea reclamată, primăria își îndeplinește obligațiile prevăzute de Legea 554/2001 prin afișarea din oficiu a informațiilor de interes public prin pagina de internet a instituției și prin răspunsurile emise ca urmare a unor cereri formulate în acest sens.

5.16. **Pe fond**, cererea petentului și soluția majoritară încalcă dreptul constituțional al persoanelor aparținând minorităților naționale la păstrarea, la dezvoltarea și la exprimarea identității lor etnice, culturale, lingvistice și religioase astfel cum prevede art. 6 alin. (1) din Constituția României.

5.17. Publicația "Ditrói Hírlap" este o publicație locală, destinată comunității locale a comunei Ditrău, fiind editată de două organizații neguvernamentale: Forumul Tinerilor din Ditrău și echipa de cercetași "Lg. Takó János". Primăria Comunei Ditrău susține financiar editarea unei publicații lunare în limba maghiară într-o localitate în care potrivit ultimului recensământ (2012) 93% din populația locală aparține minorității etnice maghiare. Analizând conținutul publicației, obiect al petiției, constatăm că acesta se referă la activități culturale, sportive, religioase ale comunității și nu la informații de interes public, astfel cum sunt ele definite la art. 2 lit. b) și art. 5 alin. (1) din Legea nr. 554/2001. Or, România s-a obligat prin ratificarea Cartei europene a limbilor regionale sau minoritare (Legea nr. 282 din 24 octombrie 2007) să asigure utilizarea limbii minoritare de autorități administrative și servicii publice. Astfel, art. 10 pct. e) lit. (i) al Cartei se stipulează ca în circumscripțiile administrative ale statului locuite de un număr de vorbitori de limbi regionale sau minoritare, părțile se angajează, în măsura în care este posibil **să încurajeze și/sau să faciliteze crearea și/sau menținerea cel puțin a unui organ de presă în limbile regionale sau minoritare în mod periodic.**

5.18. Partea reclamată a dat curs solicitării comunității de a finanța editarea unei publicații lunare care să reflecte viața culturală, lingvistică, sportivă și religioasă a acesteia. Publicația lunară este redactată integral de către reprezentanții comunității maghiare din localitatea în cauză, primăria susținând editarea acesteia.

5.19. Publicația în cauză excede obligațiilor prevăzute în Legea nr. 500/2004 privind folosirea limbii române în locuri, relații și instituții publice, care la art. 5 lit. c) și i) arată că nu cad sub incidența actului normativ:

- publicațiile redactate integral sau parțial în limbi străine, inclusiv cele ale minorităților naționale;
- enunțurile rezultate din situațiile reglementate de actele normative privind drepturile persoanelor aparținând minorităților naționale de a-și păstra, dezvolta și exprima identitatea lor lingvistică.

5.20. Am fi fost într-o situație de discriminare dacă comunitatea română din localitatea în cauză ar fi solicitat susținerea editării unei publicații lunare în limba română iar primăria ar fi refuzat cererea.

5.21. Intenția reală a petentului nu privește obținerea accesului la informații de interes public din partea primăriei (informațiile de interes public ce se remit în mod oficial sunt pe pagina de internet a reclamatei iar alte informații se pot solicita în scris potrivit legii), ci impunerea unor sarcini excesive în utilizarea limbii materne prin obligarea editării în limba română a

unei publicații ce reflectă exprimarea identității etnice a comunității minoritare maghiare, redactată de reprezentanții comunității și finanțată de autoritatea locală.

5.22. Impunerea acestei sarcini excesive vizează și are ca efect împiedicarea păstrării, dezvoltării și exprimării identității etnice minoritare.

5.23. Pentru considerentele de mai sus, constatăm că nu se întrunesc elementele constitutive ale faptei de discriminare potrivit art. 2 alin. (1) din O.G. 137/2000, petentul nu are un interes legitim în cauză, publicația, obiect al petiției, nu conține informații de interes public în sensul Legii nr. 544/2001, ea a fost redactată de reprezentanții comunității maghiare, la cererea acestora și editată de autoritatea locală. Susținerea acestei publicații exclusiv în limba maghiară este o formă de îndeplinire a obligațiilor constituționale și a tratatelor internaționale la care România este parte, o modalitate de păstrare, dezvoltare și exprimare a identității etnice minoritare.

5.24. Constatarea discriminării și obligarea traducerii publicației în limba română, constituie o sarcină excesivă ce vizează și are ca efect împiedicarea păstrării, dezvoltării și exprimării identității etnice minoritare.

Prezenta opinie separată a fost redactată de Asztalos Csaba Ferenc

Opinie separată exprimată de Haller István:

5.25. În fapt constatăm că „Ditrói Hírlap” este o publicație de limbă maghiară, înregistrată, cu nr. ISSN.

5.26. Conform art. 2 alin. 1 al O.G. nr. 137/2000, *„Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”*

5.27. În consecință prin discriminare se înțelege o diferențiere bazată pe un criteriu care atinge un drept.

5.28. În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă *„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”*. Curtea a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: *Fredin împotriva Suediei*, 18 februarie 1991; *Hoffman împotriva Austriei*, 23 iunie 1993, *Spadea și Scalabrino împotriva Italiei*, 28

septembrie 1995, **Stubbings și alții împotriva Regatului Unit**, 22 octombrie 1996).

5.29. În hotărârea dată în cazul **Thlimmenos împotriva Greciei** din 6 aprilie 2000, Curtea a concluzionat că *„dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situații anologice, fără a oferi justificări obiective și rezonabile, dar și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite, necomparabile”*.

5.30. Conform Curții Constituționale a României (ex. **Deciziile nr. 168/1998 și 294/2001**) situațiile deosebite în care se găsesc diferitele categorii de salariați determină soluții diferite ale legiuitorului în ceea ce privește salarizarea acestora, fără ca prin această soluție să se încalce principiul egalității, ce nu semnifică uniformitate. *„Principiul egalității în drepturi și al nediscriminării se aplică doar situațiilor egale ori anologice, iar tratamentul juridic diferențiat, instituit în considerarea unor situații obiectiv diferite, nu reprezintă nici privilegii și nici discriminări.”* (**Decizia nr. 108 din 14 februarie 2006 a Curții Constituționale**).

5.31. În concluzie, există o diferențiere dacă persoanele aflate în situații similare sunt tratate în mod diferențiat, sau dacă persoane aflate în situații diferite sunt tratate în mod identic.

5.32. Diferențierea trebuie să se bazeze pe comparația față de alte persoane, grupuri sau comunități (**O.G. nr. 137/2000**, art. 1 alin. 3: *„Exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile.”*). Comparabilitatea se analizează în raport cu dreptul invocat ca fiind restrâns sau înlăturat.

5.33. Constatăm că nu există o situație anologă și comparabilă, care ar permite constatarea unei diferențieri. Comunitatea maghiară din Ditrău a luat decizia de a edita un periodic în limba maghiară, pentru care a primit sprijin de la autoritatea publică locală. Ar exista o situație de diferențiere doar dacă comunitatea română din Ditrău ar fi luat o decizie similară, iar autoritatea locală ar fi refuzat să ofere sprijin, respectând proporția populației, pentru această publicație.

5.34. Conform **Legii nr. 500/2004**, art. 5 lit. c, este exceptată de la obligația traducerii în limba română a publicațiilor redactate în limbile minorităților naționale. Astfel legiuitorul a stabilit că aceste publicații nu se află în situație anologă cu alte tipuri de texte, care în mod obligatoriu trebuie traduse.

5.35. În consecință nu există o diferențiere, prin urmare fapta de a publica o revistă în limba maghiară nu reprezintă discriminare.

5.36. Opinia majoritară nu analizează existența unui drept încălcat, în mod evident întrucât un astfel de drept nici nu există. În consecință opinia majoritară nu este motivată conform prevederilor **O.G. nr. 137/2000**.

5.37. Presupunând că ar fi fost atins dreptul la informare, constatăm că în România există o serie de publicații, fie în limba română, fie în cea maghiară sau în alte limbi ale comunităților etnice din România. Multe din aceste publicații primesc sprijin bugetar (inclusiv de la bugetele locale). A constata că publicarea uneia într-o limbă reprezintă discriminare, atingând dreptul la informare venită din partea unei autorități publice locale, implică practic obligarea tuturor publicațiilor sprijinite de aceste autorități locale să

apară inclusiv în limbile comunităților care pe plan local ating pragul de 20%, ceea ce este în evidentă contradicție cu practica cotidiană.

5.38. Chiar și în perioada dictaturii comuniste puteau să apară publicații în limbile minorităților naționale, fără obligația traducerii articolelor în limba română. Constatarea unei astfel de fapte de discriminare care duce la limitarea drepturilor existente, crearea unor noi obstacole în exprimarea identității etnice poate duce la consecințe extrem de nefericite privind relațiile dintre români și comunitățile minoritare.

5.39. Hotărârea adoptată de majoritatea Colegiului director este în evidentă contradicție și cu o serie de tratate internaționale în domeniu, ratificate de România, cum ar fi **Convenția cadru pentru protecția minorităților naționale** (art. 9), Carta europeană a limbilor regionale sau minoritare (art. 11).

Prezenta opinie separată a fost redactată de Haller István.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu 5 voturi pentru și 2 voturi împotriva** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. aspectele sesizate de petent reprezintă fapte de discriminare potrivit art. 2 alin. 1 și art. 10 lit. h) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
2. recomandă părții reclamate, respectiv Instituției Primarului loc. Ditrău, jud. Harghita, primar P E, să întreprindă măsurile necesare pentru ca publicația "Ditrói Hírlap" să fie redactată și în limba română, nu exclusiv în limba maghiară, pentru a se respecta principiul egalității și nediscriminării cetățenilor pe criteriu de etnie și de limbă;
3. o copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

Asztalos Csaba Ferenc – membru

Bertzi Theodora – membru

Haller István – membru

Lazăr Maria – membru

Panfile Anamaria – membru

Stanciu Claudia Sorina – membru

Vasile Alexandru Vasile – membru

Hotărâre redactată de: A.C.F., H.I., L.M. și A.S.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.